

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 171.

V Ljubljani, v ponedeljek 29. julija 1889.

Letnik XVII.

Carjev obisk v Berolinu.

Car bode prišel v Berolin; car ne bode prišel v Berolin, temveč v nemško primorsko mesto; vsa poročila o carjevem obisku so izmišljena. Tako so zadnje dni pisali časniki.

Najnovejše poročilo pa se glasi, da bode prišel car Aleksander v Berolin dne 21. avgusta. Naj že pride danes ali jutri, resnica pa je, da je mladi nemški cesar Viljem najprvo obiskal ruskega carja in da je celo leto minulo, ne da bi mu car vrnil obisk. Zanimivo je, kar je nedavno pisala „Kölnische Zeitung“ v spomin cesarjevega obiska na Petrovem dveru. Bolestno odmevajo glasovi v Rusijo. Glasé se:

„Danes praznujemo poseben spomin: pred letom se je cesar Viljem pripeljal v Petrov dvor. To je bil svetoven dogodek posebnega pomena za evropski mir. Mladi potomec Hohenzollernecev je smatral kot svojo prvo dolžnost, da takoj po nastopu vlade pokaže svetu svojo odkritosrčno ljubezen miru, in zato ni hitel najprvo k vladarjema v mirovno zvezo združenih držav, temveč k cesarju vseh Rusov, ki se je ločil iz prejšnje zveze. Ves svet je tedaj slavil ta slavnostni in redki dogodek.

„Journal de St. Pétersbourg“ je pisal: „Prostovoljno dejanje dvorljivosti le pomnožuje vrednost koraka, ki ima brez dvoma namen, tesneje zvezati vezi stoletnega prijateljstva in utrditi prijateljske razmere in zaupanje med cesarstvom. To je zagotovilo miru in pomirjenje največje mere.“ Neki uradni nemški list je pisal: „Cesar moli svojemu vis. sorodniku z gorkim čutom desnico in ž njim prosi mir zvestega pobratimstva. Mi se ničesa ne bojimo, ničesa ne tirjamo, in vendar je Nemčija storila prvi korak.“

In celó neki berolinski naprednjaški list je pisal: „Že to je uspeh, da svet spozná, kako je nemški cesar, zastopnik nemškega naroda, pripravljen z vsemi državami živeti v miru in na vsak izziv odgovoriti z uničujočo močjo. To je bilo pred letom. Od tega časa pa nismo videli nobenega zna-

menja, da bi hotel car vrniti obisk ali pa se opravičiti.

Koliko hvalo in priznanje celega sveta bi si car pridobil, ko bi vrnil oni obisk in tudi sam pokazal svojo odkritosrčno ljubezen miru. Ko bi bil vsaj s kratkimi besedami naznanil svoje osebne vzroke, ki opravičujejo odlašanje obiska, ali ko bi bil svojega sina, prestolonaslednika, potujočega skozi Berolin, pooblastil, da bi bil pojasnil to odlašanje, tudi v tem bi javno mnenje ne našlo nič nerazumljivega, nič čudnega. Namesto tega le molčanje in nič nego molčanje. Leto je preteklo, car se je vrnil v Gačino, kjer hoče ostati le štiri tedne in potem potovati na Dansko. Sedaj bode kmalu moral skleniti, ali bode porabil to ugodno priliko ter obiskal tje ali nazajgrede nemškega cesarja; pred dvema letoma je led oviral morsko vožnjo. Ne moremo tajiti, da smo zelo radovedni na ta sklep.“

Iz Istre.

(Izvirni dopis.)

Oprostil mi bodeš, dragi „Slovenec“, da toliko časa svojega obečanja ne izvršim, kar sem obečal pred deželnim zborom, ker znal sem, da imaš dosti gradiva za svoje deželne zборе. Med tem časom pa sem dobil natančne podatke od več strani, nekaj pa sam osebno poskusil pri zadnjih volitvah. Opustite medsebojno bratsko vojsko, katera ne škoduje samo Vam, ampak tudi nam; imamo dosti skupnih sovražnikov, proti katerim se imamo skupno boriti. Ako bode dlje časa še tako napredovalo, bode se moglo obratno reči namesto „tužna Istria“ „tužna Slovenija.“*) Učiti se bode morali priti k nam, kaj če reči složno boriti se proti krvoločnemu sovražniku.

Kakor sem omenil v svojem zadnjem dopisu, strašno se je pripravljala talijanska stranka za volitveni boj. No, rečem, da poskusil sem že dosti, ali kaj tacega si ne bi bil mislil. Osem dni pred volitvami je imel neki župnik opravila svoja in svojih kmetov v Poreču. Prišedši v Poreč šel je

*) Zadnjega prepira nismo mi izzvali. Op. vredn.

župnik v cerkev „Svetice“. Kar pridere za njim šes gospodičičev v cerkev. Opazivši to njegovi kmeti znajoč, da se nič dobrega ne pripravlja, potekli so hitro za njim. Zdaj niso imeli gospodičiči nobenega poguma. V mestu ustavi kmete neki gosp. Cleva in jim reče: „Kako se upate iti po svetu — con un prete Cranzo.“ Toda dobil je g. Cleva dober odgovor od kmetov, kakoršnega je zaslužil. — Po opraviilu odrinil jo je g. župnik s kmeti takoj iz Poreča, znajoč dobro, da se mu slaba južina pripravlja. Odpočijejo si v bližnjih Sbandatih. Kar se pripelje fakin v lepi kočiji za njimi, sede blizu njih, nič ne izpregovori in ne pije, samo gleda. Krčmar pošteni pokliče župnika na stran in mu pové, da je poslan iz Poreča za ogleduha, da ne bi šli po kmetih agitovat.

V poreškem okrajnem glavarstvu so se započele volitve v Višnjano. Boj je bil strašanski; narodna stranka je propala samo za dva glasa. Vzrok je bil, ker ni bilo prave discipline, in narodni voditelji so se preveč zanašali na svojo moč; nasproti pa je bil velik pritisk in plačevanje od taljanske stranke. Na sv. Ivance, Bačvance in Višnjance je pritiskal knez Polesini iz Poreča in njegovi tovariši. Sila kola lomi, taka se je tudi Lahom godila. Videč gospod Polesini, da jim gré slaba, bil je sam osebno v Višnjano, počel je loviti in plačevati na vse strani. Tako je poslal brzo po svojega oprodo Blaža N. v Sv. Ivan. Ta se je bolnega naredil in po sili v postelji ležal, ker je imel strah pred kmeti. Polesini je poslal hitro voz po njega. Blaž pa se je toliko časa obotavljal, samo da bi čas prošel. Po potu se je dal počasi voziti, da se ne pretrese. Prišedši v Višnjan se zruši; Polesini pošlje hitro po lečnika. Med tem časom so se volitve zvršile. Bolnika so potem pustili samega; a on je hitro vstal in zdrav šel peš domov. Tacih lepih je bilo več.

Druge volitve so bile v občini Motovunu. To strašno lahonsko gnezdo je na hribu. Ko se gré gori skozi mesto po ozkih ulicah, ne vidi se drugega med hišami, kakor nebo; torej je lahko izbornike

LISTEK.

Pred sto leti.

(Dalje)

Vestno je pri tem delu Maratu pomagala leviška opozicija, katerej je bil tedaj Robespierre na čelu. Kar je narodni zbor sploh še dobrega hotel ukreniti, odbili so levičarji ali kar na kratko in malo ali pa so dobre namene vsaj toliko zavlekli, da jih ni bilo mogoče o pravem času izvršiti. Vsaka še taka ostudnost se je smela brez ovire tiskati in razširjati, mirni meščanje so se toliko časa po strupenih listih begali, da konečno sami že niso več vedeli, pri čem da so!

Najsilnejša rakova rana, iz katere se je po celi državi razjedalni strup neumorno razširjal, so bili razni klubi. Med temi je bil jakobinski klub na prvem in najimenitnejšem mestu. Privržencev je imel po celi državi, vsled tega pa tudi v vseh zadevah prvo in odločilno besedo. Čez vso državo razpel je svoje satanske mreže. Zgodovinar Zinkeisen pravi o jakobincih, da so hoteli po krvavi zmagi celemu svetu postaviti, katere bi bile duhove v spono vtaknile. Vlada se je za vsa ta in enaka društva takoj iz začetka premalo brigala. Pod

čisto nedolžnimi imeni navstajali so kar čez noč in so se člani iz začetka navidezno klanjali vladnim naredbam, pri vsem tem pa so po krtovo noč in dan izpodirali cerkev in državo. Njihov poglavitni namen pa je bil, med vojaštvo zasejati duha upornosti, kar so skušali s tem doseči, da so zlasti jakobinci priproste vojake v svoje klube vabili, kjer so jih potem napajali s strupenim naukom svojim. Res jim ni bilo treba dolgo čakati in so vže leta 1790 svoj namen dosegli. Tedaj so se namreč uprli vojaki v Nancyju, jakobinci so jih ščuvali zoper poveljnike. Ko je narodni zbor to zvedel, poslal je tjekaj nadzornika Malseigne-ja stvar preiskavat; prekucuhi so ga prijeli, zaprli in dalje rogovili. Ker ni šlo z lepo, poslal je narodni zbor Bouillé-ja tjekaj, in temu možu se je po krvavem boju z uporniki še-le posrečilo red napraviti. Ko bi mu bilo izpodletelo, bili bi uporniki že tedaj zapodili kralja, raztepli narodni zbor na vse vetrove in jakobinci bi bili prišli na vrhovno vladarsko mesto, od koder bi jih bil svet še-le v pravi luči ugledal. Mir ni dolgo trajal, nič dlje kot le toliko časa, dokler vojaki niso smeli med jakobinske klube, kar pa ni bilo dolgo, kajti vojni minister in narodni zbor sta za potrebno smatrala, vojakom zopet dovoliti, v jakobinske klube zahajati, ker sta se bala, da bi bil vpliv plemstva na vojake

državi bolj poguben, kakor pa ščuvanje in rovanje jakobincev! Nihče se torej ne bo čudil, če je na ta način kmalu prišlo do dogodkov, kakoršnih zgodovina tudi še ne pomni, odkar svet stoji. Vojaki po jakobinskem duhu ošabni, jeli so ukazovati svojim častnikom, narekovali so jim zapore, streljali so celó za njimi, če se jim niso povoljno obnašali, poslušali so jih pa le tedaj, kadar so jih častniki na nesramen način ponižno prosili, naj to in to storé. Da se na tako armado ni bilo zanašati, je pač umljivo.

Kralju so se konečno vendar-le oči odprle, da je izprevidel, kam pride, če pojde prekucija vsega obstoječega tako svojo pot dalje. Zato je sklenil Pariz natihoma zapustiti in v sredi tistih polkov, ki so mu še zvesti ostali, zavetja iskati; ondi je nameraval dati državi novo ustavo. Toda kako načrt izvršiti, ker so kraljevi sovražniki noč in dan na kralja prežali, da bi se jim ne izmuznil? Veliki teden se je hotel kralj peljati s svojo družino v St. Cloud, druhal mu izleta ni dovolila in ni smel nikamor iz Pariza, da, celó iz Tuilerij ne, kjer so straže noč in dan zunaj in znotraj po gradu stale. Pa še več! Takó strogo so stražili jakobinci kralja in kraljico, da jima niti iz jedne sobe v drugo ni bilo mogoče hoditi brez nadležnega nadzorstva in spremstva služ-

loviti. Tako so leta 1885 na nekega župnika živo apno iz hiš metali, da je bil ves bel. Orožniki so bili in ljudstva na stotine, in ni se znalo, od kod je apno padalo. Ali tukaj se je beneškemu levu glava povsem strla. Take discipline in reda pri volitvah kakor tukaj, nikjer ne vidite. V tej občini se je počelo narodno gibanje pri volitvah leta 1879 za Dunaj, ko je narodna stranka imela 36 glasov, a lahonska samo 3. Prej so lahoni samo nekatere župane poklicali, in volitve so bile gotove, a zdaj ni tako; pride volilcev na stotine. Deželni volitev I. 1883 se narodna stranka ni vdeležila, ker so občine tako razdeljene, da narodna stranka pod Porečem ne more do večine priti, torej škoda za brezkoristni trud. Leta 1885 se je narodna stranka vdeležila volitev za Dunaj ter dobila večino 40 glasov, in to je bila jedina občina v dveh okrajnih glavarstvih, poreškem in puljskem, katera je pomagala s svojimi glasovi narodnim izbornikom iz Kopra za g. Spinčiča. Leta 1887 si je narodna stranka pri občinskih volitvah priborila večino v II. in III. razredu. Za volitev načelnika je bilo potrebnih dve tretjini glasov, a tega ni bilo. Lahonski I. razred, sestavljen skoro iz samih doktorjev, zagrizenih lahonov, kluboval je z zvižčnostjo na vse načine. Narodna stranka, sestavljena iz samih kmetov, učila se je od njih ter z njihovim klinom nje same je udarila. Narodna stranka jim je do zadnjega oblašala z njimi složno načelnika voliti, samo da jih je zmamila. Pri glasovanju si je načelnika iz svoje sredine volila, in tako so ostali lahoni dolgim nosom na cedilu. Na to pa zavpije notar Vardabasso: „Monstri schiavi, adesso siamo fritti.“ Narodna stranka je bila iz samih kmetov, načelnik vnanji kmet in priprost človek, kateri je moral pol ure daleč hoditi v občinsko pisarno v Motovun, občinske stvari so bile v neredu, tajnik zagrizen lahon, kateri se je za nekoliko časa pozneje sam ustrelil; vzrok so bili najpreje neredi. Lahoni so zahtevali posebno upravo za mesto Motovun, češ, da si ne dajo zapovedovati od Hrvatov. Dakako, v Istriji je vox lahona vox Dei. Privolil jim je takoj vse deželni odbor. Govorili so Hrvatom, naj poberejo vse in naj gredo, kamor jim drago. To je prisililo načelnika, da je odstopil, a boljšega ni bilo, in tudi se ni upal nobeden od narodne stranke sprejeti, in tako je bil dr. Šuran izbran. Rojen je bil od kmet-skih starišev, ima tudi nekaj narodnega mišljenja, govori dobro hrvatski, toda iz straha glasuje vedno z lahoni.*)

*) Prosimo, nadaljujte! Op. vred.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. julija.

Notranje dežele.

Vlada je v zadnjem državno-zborskem zasedanju naznanila, da je treba **obrtne nadzornike** pomnožiti in da bo to izvedla pri prvi ugodni priliki. Z Dunaja se sedaj poroča, da se bo to zgodilo pri izvedbi državnega zavarovanja zoper neizgode.

Češko-liberalna stranka je postavila pri zadnjih volitvah za deželni zbor v Jožefovem predmestju (prejšnji židovski okraj v Pragi) dva kandi-

bujočih častnikov. Večina kraljevih služabnikov bila je podkupljena, da je opravljala vojnusko službo. Vsi ti so stali v službi Lafayette, poveljnika narodne straže, ki je bil tedaj v pravem pomenu kraljevi jetničar.

Kljubu temu strogemu nadzorstvu se je kraljevi družini vendar-le posrečilo ponoči od 20. na 21. junija 1791 pobegniti. Švedski grof Aksel Fersen je preskrbel pripraven voz, pripravil potne liste in je od Pariza do Bondija sam vozil kraljevo družino. Za varnost na cesti je skrbel tedanji lorenski poveljnik Bouillé. Da se ta pobeg ni posrečil, kriv je bil kralj sam, ker je popotovanje za jeden dan preložil, kar je varnostne navedbe silno zbegalo. Sin poštarja Drouta v St. Menehould-u je kralja spoznal ter je njegovo popotovanje nemudoma v Varennes sporočil, kjer so ga prijeli, v Pariz odvedli in še strožje stražili nego prej. Mnogobrojno število opreznikov so nastavili po hodnikih v kraljevi palači, med vrati, pri durih, po sobah, da, celó v kraljičini spalnici! Pred vojniki narodne straže je morala kraljica spat hoditi in vstajati! Plemenita hči Marije Terezije je prenašala vse to z nepopisno udanostjo v voljo božjo. Koliko je v tej dobi pretrpela, pričajo lastnoročno napisane besede pod njeno sivolaso sliko: „Trpljenje jih je pobelilo!“ Kralj je bil odslej na-

data, enega žida in nepokvarjenega Mladočeha dr. Strakaty-ja. Slednji je propadel, žid pa zmagal. Zaradi tega pa mladočehski poslanci niso niti enega žida volili v klubov odbor, kar je povzročilo, da so vsi židje izstopili iz kluba. Mladočehi in njihovi pobratimi židje se pričajo, toda to ne bo dolgo trajalo, kajti radikaleci vendar končno delajo le za žide, židje pa povsod podpirajo radikalizem.

Državni finančni minister **pl. Kallay** potuje sedaj po okraju Livnu, od koder bo čez Bugojno odšel v Sarajevo. Gubernator general konjice baron Appel nadzoruje severno-zapadni del Bosne.

Vnanje države.

V kratkem bo pripeljal kardinal Langenieux desettisoč francoskih delavcev-romarjev v Rim. **Papež Leon XIII.** je obljubil, da bo tem povodom daroval na grobu apostolskih knezov v cerkvi sv. Petra sv. mašo, kakor je to storil lansko leto pri velikih romarskih vlakih. — Nemci v Rimu so dobili novo cerkev. Dne 25. t. m. je generalni vikar s petimi škofi krasno, v romanskem slogu zidano cerkev nemškega kolegija blagoslovil. — Pred tednom dni je sv. Oče škofa grenobelskega, msgr. Favo, poklical v Rim ter mu ponudil mesto jeruzalemskega patrijarha, ki je izpraznjeno vsled smrti msgr. Bracca.

Obravnave mej **papeževo** kurijo in **rusko** vlado so se začasno pretrgale, ker je ruski pooblaščenec dne 26. t. m. odšel iz Rima na edenmesečen odpust, ter se bodo zopet pričele, kakor hitro se bo Izvolski povrnil. Vatikanski krogi so začudeni, da osemnajstmesečna pogajanja dosedaj še nimajo vidnega uspeha. Temu nikakor ni kriv Vatikan, ki je pripravljen dovoliti vse, karkoli ne nasprotuje temeljnim postavam cerkvene ustave in opravičenemu vplivu papeževu na poljske katoličane.

„Budap. Hirlap“ oporeka temu, da je bivši **srbski** kralj Milan prijazno pozdravil metropolita Mihaela, prosil ga blagoslova ter mu celó poljubil roko. Po trditvi tega lista mu je bajé rekel: „Želim, da bodete delovali na korist domovini in cerkvi. Pozivljam pa Vas v imenu kralja Aleksandra, da se strogo ravnate po mojih Vam znanih načelih in da ne bodete padli zopet v svoje stare grehe.“ Te besede so osupile vse navzoče in tudi Mihael je bil ves potr, da ni mogel drugega reči, nego: „Zahvaljujem se.“ Potem se je kralj obrnil k metropolitu Teodoziju, rekoč: „Hvala Vam, da ste prišli k mojemu sprejemu. Z obžalovanjem sem čul, da ste odstopili. Prosim, bodite tudi v bodoče zvest sin naše srbske domovine. Zatrjujem Vas svoje stalne naklonjenosti.“ — Katero poročilo je istinito, do danes še ni znano.

Znano je, kakó **ruska** vlada brezozirno postopa zoper nemški jezik v vzhodnje-morskih provincijah. Tudi so še vsakemu v spominu iztiravanja židov. Pobjedonošev pa v svojem zelotizmu ne pozná meje. Geslo mu je: vse ruski, vse pravoslavni! „Münchener Fremdenblatt“ poroča iz Varšave: Ravnateljstvo viselske železnice je dobilo nalog, da mora odpustiti vse katoliške uradnike in celó pravoslavne, ki so oženjeni s katoličankami. Židovski listi so grozno rohnili nad Rusijo, ko je izdala napominano naredbo zoper žide, češ, to je barbarstvo itd. Radovedni smo, kaj porekó k temu koraku ruske vlade, ki je namerjen le zoper — katoličane.

Nemški listi vedno naglašajo „protestantsko tolerancijo“; s koliko opravičenostjo, to jako temeljito osvetljuje nastopna vest „Dnevnika Poznanjskega“, ki slove: „V Poznanju živi neka Kunzen-dorf, ki si služi svoj kruh kot postreškinja v raznih hišah. Omožena je z Nemcem in protestantom, sama pa je Poljakinja in katoličanka. Mož je šel v Ameriko ter žena ne vé, kje se sedaj mudi. Ima štiri

dalje kar ves premenjen. Deset dni ni izpregovoril z nikomur besede. Ko je kraljica videla, koliko njen soprog trpi, pokleknila je z otročičema predenj in rekla: „Ne žaluj in pogumen bodi! Pripravimo se z vso silo na poslednjo borbo z osodo, da kraljevski umremo, in ne čakajmo brez upora, da pridejo ter nas v naših sobah podavijo!“

V narodnem zboru so nekateri vže sedaj zahtevali odpravo kraljestva; večina se vendar s to idejo vsaj na videz še ni mogla sprijazniti. Nekateri dosedanjin kraljevih nasprotnikov so kar čez noč postali njegovi prijatelji; le-ti so povdarjali, da je že zadosti prekucije, ter so nasvetovali mir. Žal, da jim desničarji tega niso radi verjeli, ker jim sploh niso upali, da bi jim bila resnica, kar zahtevajo. Tako se je tudi ta ugodni trenutek zgubil, v katerem bi se bil dal ogenj zadušiti, ki je pozneje tako grozno dirjal po Franciji. Tudi jakobincev, te gadje zalege francoske, bi se bil narod tedaj prav lahko odkrižal, ko bi bili voditelji njegovi le nekaj bolj odločno, ne pa tako polovičarski postopali, kakor so. Konec septembra so kralju predložili zopet novo ustavo (konstitucijo) v potrjenje, ki jo je tudi vsprejel in dne 30. septembra 1791 imel je narodni zbor svojo poslednjo sejo, po kateri se je umaknil postavoda-jalnemu zboru.

(Dalje sledi.)

otroke, dva dečka in dve deklici. Otroci so bili na izrečno željo možev vzgojeni v katoliški veri. Deklici, Klara in Berta, sta se v tukajšnji ljudski šoli učili veronauk v poljščini. Pred dvema letoma so vzlic materinemu oporekanju predstavili starejšo Klaro v nemški oddetek, pozneje pred dvema mesecema tudi mlajšo Berto, ob enem pa se je obema ukazalo, da se morate učiti luteranskega veronauka. Mati jima tega ni dovolila. Tu je izročil varuh otrok imenom Westphal, protestant, sodišču vlogo, v kateri je trdil, da mati ne vzgoja svojih otrok „primerno“, ter je predlagal, naj se deklici izročite v izrejo kaki protestantski hiši. Sodišče je vlogo ugodno rešilo. Isti dan še je ravnatelj poklical Klaro in Berto iz šole, ter ju je izročil možu, ki jima je ukazal, vsteti se v voz, ter ju je naravnost odpeljal v Novotomišel v samostan luteranskih dijakonisinj, ne da bi bil dovolil deklicama poprej še enkrat videti svojo mater. V samostanu so se morale revici učiti protestantski veronauk. Kmalu po tem poročilu je objavil napominani poljski list popravek zgorajšnjega šolskega ravnatelja, da deklici nista več v samostanu, in da ni znano, kam so ju od tod prepeljali. Vladni listi tega do danes niso preklicali ter je tedaj ta dogodek popolnoma resničen. Ménimo, da je dosti, če dostavimo, da se je vse to zgodilo v „deželi strahu božjega.“

Francoski listi trdijo, da se bo moral Boulanger po razsodbi državnega sodišča zaradi uradnih izneverjenj zagovarjati tudi pred vojnim sodiščem. Obravnave državnega sodišča se bodo pričele dne 8. avgusta. „Soir“ pravi, da bo Francija zahtevala od Anglije, naj se jej izroči zaradi navadnega zločina zatoženi general, ki se bo pa nevarnosti odtegnil s tem, da bo sredi avgusta odpotoval v Novi York. — Pri večerajšnjih volitvah generalnih svetnikov je Boulanger v 135 kantonih kandidoval. Dosedaj je imelo izmed 90 francoskih departementov 76 republikansko in 12 nasprotno večino, v dveh pa enako število na obeh straneh; republikanci so imeli 971, konservativci 464 svetnikov.

Kakor poroča „Voce della Verità“, povrnil se bo že prihodnje dni **italijanski** kralj z grofom Nigro v Rim, kjer se bodo vršila važna posvetovanja. Pravijo, da položaj v Srbiji tirja od Italije strogo pozornost. — Novi tajni odbor za Trst in Trident bo v Brešji in Vidmu pododbora ustanovil. Ali morda Crispiju zadostuje, da le irredentovci svoje dosedanje javno rovanje imenujejo tajno? — Poleg treh preoblečenih francoskih častnikov v Suzi zapadno od Turina so tudi v Coniju zgrabili moža, pri katerem so našli tri italijanske krajepisne zemljovide, na katerih so bile zaznamovane vse italijanske utrdbe proti francoski meji. Preiskava, ki se še vrši, je bajé pokazala, da je dotičnik poročnik v 24. francoskem polku konjskih lovecev.

Parnell je v resnici mož, ki vzlic neprijetnostim pravde z listom „Times“ neumorno dela za koristi svojega nesrečnega **irskega** naroda. Dokaz temu, da ni samó v življenje vzbudil najemniške lige, marveč jo je tudi podpiral, da se je osnovala na moralni in postavni podlagi. Namen po statutu je tej ligi, da pomaga društveni pravici najemnikov nasproti zvezi graščakov k veljavi in da postavno deluje zoper previsoke najemnine, iztirjevanje neopravičenih zastankov in kupnin ter zoper iztiravanja. V to svrhu se je ustanovil varstveni sklad, v kateri bodo člani plačevali na leto donesek 1 šterlinga. V pravadah mej graščaki in najemniki bo liga slednje gmotno in s sveti podpirala. Podružnice ne bo, marveč bodo vsa najemniška društva neposredno z osrednjim društvom občevala. Od časa do časa se bodo vršili glavni zbori, pri katerih se bodo po potrebi tudi predružačevala pravila.

Iz **Rumunije** se poroča o stanju žetve: Ogeršice je jako malo, isto velja tudi gledé pšenice, le v nekaterih posameznih krajih je povoljna. Ječmen in rž sta se bolje obnesla, vendar jima pa posebno v Moldavi suša preti. Seno je dobro ter se za visoke cene prodaja.

Poročila o zadnji nevihti.

Iz račenske doline: Pretresljiv je pogled po račenski dolini. Ako se podaš na kopanjski holmec ter raz njega pogledaš, — videl boš sicer za oči krasen in nepopisljiv, za srce pa žalosten prizor. V domišljiji se boš spuščal na romantično blejsko jezero in je primerjal z brezmejno množinovode račenske doline. Nekako ponosno boš rekel: „To je lepo.“ — A rahločutno srce ti h krati odkrije položaj revnih občanov, kojih dobro obdelane njive počivajo pod varstvom neukrotne vode. Vsi poljski pridelki so uničeni! Vse, kar je Račan posejal ter si bogato žetev v pozni jeseni obečal, — vzela je hipoma naraščajoča voda. V teku 12 ur je preplavila na 2000 oralov zemlje in ugonobila: ajdo, oves, krompir, repo, koruzo, itd. Škode je toliko, da jo more le izurjen veščak presoditi in določiti. Od severa do juga se razlega žalosten glas: „Kaj bomo počeli? Kdo nam bode pomagal? — Kaj enacega še nikdar ne pomnim!“ Pogovarjal sem se z marsikaterim sedemdesetletnim starčkom, — povpraševaje ga o enaki neizgodi, — toda vsak mi je odgovoril: „Nikoli ni bilo o sv. Jakobu kaj jednolikega. Si-

gurno mi bode častiti bralec priznaval, da marsikomu zaigrava solza v temotnem očesu. Če se na finance in kakovost našega ljudstva oziram, smelo rečem, da je dve tretjini dobro z otroci obdarovanih kočarjev. Kaj bodo li počeli? Na noge torej vrli slovenski rojaki! Požrtvovalno vsakega podpiramo, vzajemno delujemo, smelo torej upam, pa bode tudi našim revnim občanom prihiteli na pomoč. Visoki deželni odbor in c. kr. okr. glavarstvo nas bodeta tudi gmotno podpirala ter poslala kacega veščaka, da se bode o istinitosti mojega pisanja prepričal. Z upajočim srcem se zatekam do Vas, dragi rojaki, da nam bode s kako svotico pomagali, za kar se Vam že naprej najtopleje zahvaljujemo!

Z lipoglavskih hribov, 26. julija: Noč od torka na sredo je bila pri nas jako huda. Toliko da se je zmračilo, začelo se je bliskati. In bliskalo se je celo noč. Ob enem je v oblakih gromelo in ropotalo, kakor da se ima v njih vršiti svetovna vojska. Dež je lil na zemljo, kakor iz škafa. Vsak hip se je bilo bati, da bodo začele izpod neba švigati strele, noseč na zemljo strah in smrt ljudem in živalim. Ljudje so bili vsi preplašeni. V marsikateri hiši je gorela luč vso noč, in marsikdo ni mogel vso noč zatisniti oči. Takšna je bila noč, polna groze in straha. Pa vendar ni bilo pri nas posebne nesreče po noči. Vse huje je bilo v sredo po dnevi. Bliskanje je sicer nekoliko ponehalo, pa gromelo je toliko groznejše. Kakor da bi se bil nebeški strop podiral nad nami, vse je praskalo in pokalo. Nebeške zatornice so se odprle na stežaj in vsul se je večkrat dež z vso silo. Hudourniki so se delali na vseh straneh in so lomastili navzdol po hribih, odnašaje seboj kamenje, zemljo in pesek. Po ko ovornih potih je izkopala besneča voda jame, komolec globoke. Voda je pridivljala s hribov v doline, ki so bile naenkrat pod vodo. Veliko so trpeli mlini. V enega izmed mlinov je neki voda drla skozi okna, tolikšna je bila. Nekemu mlinarju, Rekarju, je tele skoro utonilo v hlevu. Zopet drugemu mlinarju je povodenj odnesla nov mlinski kamen. Pri nekem mlinu je voda odnesla polovico zidanja. Veliko njiv in travnikov je razdejanih, ker jih je voda debelo zasula s peskom in kamenjem. Ljudje se jočejo. Kar nam je pustila toča, vzela je voda.

Iz Št. Janža na Dolenjskem, 27. julija: Pri nas je bila nevihta po noči od 23. na 24. dan t. m. ravno taka, kakor jo drugod popisujejo. V sredo okolu 3. ure zjutraj je nekoliko časa tako naglo treskalo, da tacega še nisem slišal, akoravno sem skoraj Abrahama videl. Med silnim viharjem začela se je tudi toča usipati. Po vinogradih je precej škode, pozobala je skoraj tretjino. Strašen naliv je odnesel veliko prsti iz vinogradov. Vodice so hitro narasle, prestopile bregove ter preplavile travnike. Pravijo, da take vode tu že 15 let ni bilo. Bog nas varuj take nevihte!

Iz Planine, 28. julija. Od vseh strani ljube domovine odmeva tužen glas, koliko škodo so napravile pretekli teden silne nevihte. Med nesrečnimi kraji je tudi naša dolina. Imeli smo že v začetku aprila veliko povodenj, katero je pa kmalu potem nastopivše suho vreme hitro razgnalo. Od poslednjega torka smo zopet pod vodo. V štiriindvajsetih urah so neznanske plohe in prilivi iz podzemeljskih jam, katere po vsej južno-vzhodni strani kažejo svoja temna žrela v dolino, toliko vode vkup nanесли, da je vsa kotlina naša podobna nepreglednemu jezeru. Natok že bije na ceste, ki vežejo obe nabrežji, in ako se kmalu nebo ne zjasni, bo občevanje po dolini mogoče le še v čolnih.

Voda nam je na tisoče stotov sena odnesla, travnike poblatila, in njive, ki so obilen pridelek obetale, zalila. Žito, turšica, fižol, — vse je proč. Posebno hudo so zadete vasi: Laze, Jazovica, Liplje in Grčarjevec, ki imajo polje z večine v dolini. Po travnikih so nadeti vozovi v vodi ostali, ker je nevihta tako nenadoma prihrumela in voda sedaj iz njih odnaša seno, opasilnice in drugo orodje.

Gospod inženir Putik si res mnogo prizadeva, da bi nevarnost povodnji za zmirom odstranil, in je v ta namen na koncu doline dal izkopati dva globoka, trdno obzidana vodnjaka, ki vodo požirata in v podzemeljske rove odvažata, toda vsa ta pomoč je pri letošnjih nenavadno močnih pritiskih vodâ jako neznatna. Treba bode še na drugih mestih olajšati vodom pot s površja doline.

Upamo, da bode visoka c. kr. vlada obrnila oko na nas nesrečne poplavlence in nam z odpisom davkov ter z direktno milostno podporo na pomoč prihitela.

Da je nesreča po vse dovršena, je pa še toča, ki se je danes popoldne po kratkih prestankih petkrat drobno pa gosto usula nad nami, svoje dala. — Žalost!

Dnevne novice.

(Umrli) je, kakor se nam z Dunaja poroča, v soboto večer za tuberkulozo v dunajski bolnišnici naš rojak gosp. Blaž Fišer, poznati virtuozi na kontrabasu, čegar umetnost smo imeli priliko občudovati tudi v Ljubljani. Akad. društvo „Slovenija“ skazalo mu bo danes ali jutri pri pogrebu dostojno čast. Blag spomin možu, ki se je z železno vstrajnostjo in občudovano marljivostjo v velikem pomankanju pospel do slavnega umetnika na orjaškem glasbilu in delal čast slovenskemu narodu, kateremu je bil zvest sin. Naj v miru počiva!

(Slovenščina in štajerska deželna razstava.) Iz Gradca je došlo jako zanimivo poročilo. Vse odločnega posredovanja nekega člana cesarske rodovine in zahteve štajerskega namestništva je bil tam mošnji osrednji odbor za deželno razstavo leta 1890 prisiljen, da je pravičen tudi Slovincem na Štajerskem. Stvar je ta: V zadnji odborovi seji je nekdo postavil predlog, naj se razstavljalcem na Malem Štajerji pošiljajo slovenski dopisi in vabila; ta predlog je bil odbit. Te dni pa so vsi člani osrednjega odbora dobili od tajnika okrožnico z opomnjo, da nadvojvoda Karol Ludovik ne bode prevzel protektorata, ako ne prekličejo sklepa gledé jezika; tudi namestništvo ne bode smatralo razstave kot deželne in obljubljene podpore bode izostale. Vsi v Gradcu navzočni člani osrednjega odbora so na to glasovali za premembo sklepa in slovenske tiskovine.

(O delavskem štrajku) se poroča iz Zagorja: V soboto popoldne šli so rudarji mirno in v redu k ravnateljstvu, ki jim je ponudilo 85 kr. za 12 ur dela za kopače brez svečave. Delavci so odgovorili, da s tem ne morejo živeti, in so se mirno razšli. Nadzornik Drasch ni dobil drugih naročil z Dunaja, in mogoče je, da bode družba v Zagorji vse delo ustavila. Vojakov že od 1866. leta ni bilo toliko v Zagorji. Šolska mladina in praznujoči delavci imajo na vojaškem vežbališču posebno veselje. — V Trbovljah je družba dovolila za 8 odstotkov zvišano plačo; s tem pa delavci niso zadovoljni. V Hrastniku so prijeli osem nemirnih delavcev. — V Trbovljah napali so delavci žandarmerijsko vojašnico; prijeli so 76 delavcev ter jih poslali celjskemu okrožnemu sodišču. Sicer je vse mirno.

(Poljedelski minister) je deželnega glavarja kranskega, g. dr. Josipa Poklukarja, imenoval predsednikom komisiji za pogozdovanje Krasa.

(Osobna vest.) Čast. g. Franc Perpar imenovan je župnikom v Zagradcu.

(Romarji v Marijino Celje) se odpeljejo iz Ljubljane dné 5. avgusta ob 11. uri 40 minut popoldne. Romarski listi se bodo zamenjavali z vozni listi na dotičnih kolodvorih in se še vedno lahko dobivajo do 5. avgusta pri prečast. g. kanoniku Zamejcu, v „Katoliški Bukvarni“, pri g. J. Pavlinu na Marijinem trgu št. 1 in pri gospej Erzinovi v Kravji dolini št. 7.

(Levstikova slavnost.) Odbor za Levstikov spomenik je naprosil v raznih krajih gospode, da prevzamejo poverjenišтво gledé vstopnic k skupnemu obedu. Poverjeniki, pri katerih se dobivajo vstopnice, so sledeči gg.: Evgen Lah; Hugo Turk, trgovec; Peregrin Kajzel, trgovec; Ivan Vdovič, uradnik pri „Slaviji“; kustos čitalnice — za Ljubljano; Makso Lilek, c. kr. davčni pristav, — za Ribnico; R. Carli, c. kr. tajnik okrajnega glavarstva, — za Kočevje; Ljudevit Ševar, trgovec, — za Novo vas (Bloke); Fr. Šerko, trgovec, — za Cirknico; Stanko Pirnat, c. kr. notar, — za Zatičino; F. Strašek, c. kr. notar, — za Lož; Ig. Gruntar, c. kr. notar, — za Logatec; Alojzij Lavrenčič, posestnik, — za Postojino; F. Magovac, posestnik, — za Krko; dr. Ed. Volčič, c. kr. sodnijski pristav, — za Žužemberk; J. Kovač, c. kr. sodnijski pristav, — za Rudolfovo; J. Bezljaj, meščanski učitelj, — za Krško; V. Globočnik, c. kr. notar, — za Kranj; Alojzij Podboj, c. kr. davčni pristav, — za Kamnik, in Alojzij Grebenc, trgovec, — za Trst. — Pri banketu so dame dobro došle. — Opozarja se slavno občinstvo, da se blagovoli preskrbeti najkasneje do 3. avgusta t. l. z vstopnicami, ker se potem ne bode moglo ustreči. Kdor želi vdeležiti se banketa, more

se i pismeno obrniti do odbora, kateri mu bode radovoljno vstopnico preskrbel.

(Ogenj) je nastal v torek zvečer v prodajalnici g. Martina Poveraja na Travniku v Gorici. Gasilci so hitro omejili ogenj, vendar je škode več tisoč goldinarjev.

(Strela) je ubila v Ločniku na Goriškem kmeta in dva vola, ki so bili v nevihti na prostem. V Gorici je treščila na vrt deželnega zavoda za gluhome. Z vrta je skočila v prvo nadstropje ter po hodnikih pustila za seboj sled v zraku in na potrganih brzojavnih žicah. Dnó 23. t. m. je udarila v poslopje Janeza Grošlja v Dobu. V hiši je bilo sedem ljudi, katere pa je le nekoliko omamila, druge škode ni napravila.

(Trorazredna ljudska šola v Mengši) je imela koncem šolskega leta 265 učencev; sposobnih za višji razred 208, nesposobnih 51, neizprašanih 6. Poučevali so na tej šoli gg. učitelji: Ant. Javoršek, Leopold Zaletel, Peter Sirc, in gđe. učiteljica Emilija Grkman. Šolsko poročilo ima na prvem mestu daljši zanimivi spis: „Spomini starega Mengšana“.

(Poziv.) Podpisano vredništvo daje na znanje, da prireja IV. izdajo svojega „Popotnik-ovega koledarja za slovenske učitelje“ za 1890. leto. Da se učiteljski osobni imenik (šematizem) v tej izdaji pospne do neke popolnosti, vabimo vse p. n. učiteljstvo slovensko k sodelovanju. V prvi vrsti prosimo slavna šolska voditeljstva, da nam blagovoljno naznaniijo 1. Število otrok ob koncu šolskega leta, oziroma po stanju s 15. avg. t. l. in sicer: a) dečkov in deklic, ki so dolžni šolo obiskovati, t. j., ki stojé v starosti med 6. in 14. letom; — b) dečkov in deklic, ki šolo obiskujejo. (Kranjski in primorski p. n. gg. voditelji naj zapišejo vsakdanje učence posebej in ponavljavne posebej). 2. Vse premembe, ki so se ali z ozirom na zavod sam ali glede učiteljskega osobja na njem vršile od 1. novembra 1888. do 15. avgusta 1889, oziroma, ki se bodo v kratkem še gotovo vršile. Naj se ne pozabi na učit. osebe, ki so v tem letu iz učiteljstva izstopile (Vzrok izstopa!) — Ker se je od več strani izrekla želja, naj bi šematizem zadržal tudi upokojene učiteljske osebe, tako prosimo, da se nam naznaniijo tudi 3. imena, karakter in slednja služba ter natančna adresa takih upokojenih gg. tovarišev, ki eventualno v šolskem okrožju prebivajo. 4. Tudi če se je znabit premenilo kaj gledé zadnje pošte itd. itd. V drugi vrsti — in to posebno — prosimo pa vse tiste častite tovariše in ljubeznjive tovarišice, gledé katerih se nshajajo v III. letniku „Pop. koledarja“ kakoršni koli napačni podatki, naj blagovolijo nam dotične nedostatke natančno obznaniti ter vredništvu pripomoči, da je popravi. Sploh bodemo za vsako dobrohotno opazko in za vsak nasvet hvaležni ter se tudi nanj ozirali, ako le ne prekorači okvirja, v katerem se nam je gibati. Ker nam je mnogo na tem, da zagleda „Popotnikov koledar za slov. učitelje“ za 1890. l. že vsaj meseca novembra t. l. beli dan, pač nujno prosimo, da se dotični popravki oziroma podatki dopošljejo najpozneje do 18. avgusta t. l. podpisane vredništvu, katero se za vsako uslugo vže naprej zahvaljuje.

Maribor, dné 25. julija 1889.

Uredništvo „Popotnika“,
Reiserstrasse 8.

(Žetev.) Uradna poročila trdijo, da je skoraj po vsi Galiciji in Šleziji letos slaba letina, ne mnogo boljša na Češkem in Moravskem; posebno dobra letina je letos na Tirolskem. Pesa še precéj dobro kaže, istotako hmelj na Štajerskem, slabo na Češkem, prav slabo v Galiciji.

Telegrami.

Dunaj, 28. julija. Državni poslanec Klin-kosch se je danes z bodalcem v prsi zabol-del. Vzrok samomoru je bilo slabo njegovo denarno stanje.

Wilhelmshaven, 27. julija. Cesar Viljem je danes na ladiji „Hohenzollern“ zdrav došel; ladije in topovi na nabrežji so ga pozdravili s streli, častna straža je prezentovala, godba igrala cesarsko pesem. Vreme krasno; mnogo tujcev dohaja.

Atene, 28. julija. Razburjenost na Kreti raste. Krečani posebno tirjajo finančno samoupravo. Več družin se je odpeljalo na Grško. Nekateri konzuli so zahtevali vojne ladije v varstvo svojih sonarodnjakov.

Pariz, 29. julija. Sinoči je bila pri boulangistiški „La Presse“ hišna preiskava, pri kateri se je zaplenilo več na Boulangerja adresovanih pisem. Hišna preiskava je bila tudi v tiskarni, v kateri se tiskajo boulangistiški listi. Pred vredništvom „La Presse“ se je velika množica zbrala. Tristo redarjev je vzdrževalo red. Iz Rue Mont martre prišlo skupino je republikanska straža razkropila ter nekaj oseb zgrabila. Sploh je prebivalstvo mirno ter se ni bati nemirov. — Dosedaj je 813 volilnih izidov znanih: 468 republikanskih, 245 konservativnih generalnih svetnikov je izvoljenih, Boulanger je prodrl enajstkrat, ožjih volitev pa 89 treba. Republikancem so dosedaj konservativci vzeli 6 sedežev.

Pariz, 28. julija. Vrednika lista „Cocarde“, Mermeix-a, so danes zaradi objavljenih listin državnega sodišča zgrabili. Vzlic temu je ponatisnil „Intransigeant“ nadaljno listino državnega sodišča, obsegajočo povedbo Buretovo, po kateri je Boulanger sprejel delitev provizij, obljubljenih od zakladnikov.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
27	7. u. zjut.	724.6	13.4	sl. jzap.	oblačno	29.30 dež
	2. u. pop.	727.2	16.4	sl. szap.	"	
	9. u. zveč.	727.1	13.7	"	"	
28	7. u. zjut.	729.2	14.6	sl. zap.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	730.2	22.0	"	"	
	9. u. zveč.	732.8	14.0	"	del. jasno	

Dne 27. zjutraj dež, 6¹/₂ uri zjutraj nevihta od svzh. in vzh. do osme ure, potem celi dan dež z malimi prenehljaji. Po noči dež. Srednja temperatura 14.5°, za 5.1° pod normalom. — Dne 28. zjutraj planine čiste, čez dan oblačno, nekaj solnčnih svitov, popoldne proti 3. uri nevihta na jzap., pozneje grom; proti večeru deloma jasno; občutljivo hladno. Na planinah je padel sneg. Srednja temperatura 16.0° C., za 2.7° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

29. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 55 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 %	84 " 80 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 80 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 45 "
Akcije avstr.-ogerske banke	907 " — "
Kreditne akcije	305 " — "
London	120 " 60 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 60 "
Cesarski cekini	5 " 71 "
Nemške marke	59 " — "

Št. 13155.

Razglas.

(3—1)

Zaradi oddaje zidarskih, kamnoseških in tesarskih del pri

napravi novega mestnega rastlinjaka

pod tivolskim gozdom poleg ceste na Rožnik, vršila se bode pri mestnem magistratu ljubljanskem

dne 3. avgusta t. l. ob 10. uri dopoludne pismena dražba.

Načrti, proračuni in pogoji tikajoči se te zgradbe so v pisarni mestnega stavbinskega urada v navadnih uradnih urah vsakemu na ogled.

Mestni magistrat ljubljanski,
29. dan julija 1889.

Št. 12745.

Stanovanje v najem!

Za sv. Mihaela rok 1889. leta odda magistrat v mestni, poprej Jalenovi hiši v Poljskih ulicah št. 16

v pritličji ležeče stanovanje,

obstoječe iz 3 sob, 1 kuhinje, 2 kleti in 2 drvarnic v najem in sprejema ustne ali pismene ponudbe v navadnih uradnih urah.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 22. julija 1889.

(3—3)

Izdavatelj: Matija Kolar.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

Javna dražba.

Zapuščina dne 12. julija umrlega gosp. župnika Blaža Šokliča razprodajala se bode dne

(2—1)

7. avgusta t. l.

v farovžu v Škofji Loki.

Ravnokar je izšel

Krajevni in potovalni leksikon

za skupni železniški, poštni, parobrodni in brzojavni promet Avstro-Ogerske. Obsega vse kraje in njihove železniške, poštne, parobrodne in brzojavne postaje z zaznamovanjem železniških in parobrodnih podjetij. Navedena je sodiščna in politična razdelitev. Neobhodno potrebna ročna in poizvedovalna knjiga za trgovca, potovalca, uradnika, odvetnika, beležnika itd. Vredil jo je Jos. pl. Kendler. Cena a. v. gld. 9. — Dobiva se v vseh knjigotržnicah in v lastni založbi spisateljvi: Dunaj, I., Grünanger-gasse 1.

(3—2)

Tovarna strešnega sklejnega papirja S. Valzachi & J. Diepold,

Brunn a. G. (postaja ob juž. žel.) Siebenhirtenstrasse št. 1, priporoča svoj trajni in preskušeni

kamniti strešni sklejni papir.

Mazalna snov za sklejnopapirnatostrehe.

Elastične izolirne plošče od asfalta zoper dvigajočo se temeljno mokroto. Karbolni lak (Carbolineum) orehovo-rujave barve, najboljše in najcenejše ohranilno in likalno sredstvo za vse lesene predmete. Pokrivanje streh s klejnim papirjem prevzamemo pod jamstvom trajnosti v akordu. (12—10)

Cenilniki zastonj in franko.

Stavbenim, zidarskim in tesarskim mojstrom primerni rabat. Zaloga pri And. Druškoviču v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Št. 10493.

Razpis natečaja.

(3—1)

Za **II. mestni otroški vrt slovenski**, ki ga občina ljubljanska odpre s početkom prihodnjega šolskega leta, je popolniti mesto

otroške vrtarice

z letno plačo 400 goldinarjev.

Prošnje za to (začasno) službo je s potrebnimi dokazili o sposobnosti za otroške vrtarice vložiti

do 15. avgusta letos

pri podpisanem magistratu.

Mestni magistrat ljubljanski,
28. dan julija 1889.

Popotovalen uradnik

se pod jako ugodnimi pogoji pri enem prvih avstrijskih zavarovalnih zavodov

sprejme v službo.

Ponudbe pošiljajo naj se pod znamko A. K. vredništvu „Slovenca“.

(3—2)